UI prijenos

Povezivanje računala s okolinom

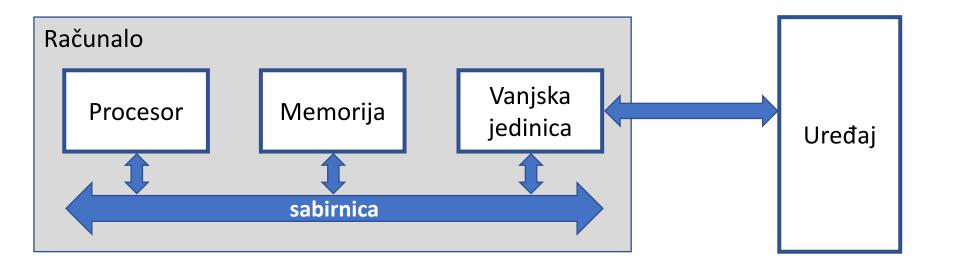

- Ulaz-izlaz ili UI (Input/Output, IO) je dio računala preko kojega računalo komunicira s korisnikom ili se povezuje s okolinom
- Periferni/vanjski uređaji (peripherals, peripheral devices, external IO units...) su uređaji za komunikaciju koji se spajaju na ulaz-izlaz, a nisu dio samog računala* (iako fizički mogu biti integrirani u računalo)
 - Vanjski uređaji za komunikaciju s korisnikom
 - Ulazni: miš, tipkovnica (integrirana u laptopu), mikrofon, *touchpad*, skener
 - Izlazni: zaslon (integriran u laptopu), pisač, zvučnici, slušalice, projektor
 - Dvosmjerni: zaslon osjetljiv na dodir, gamepad
 - Vanjski uređaji za komunikaciju s okolinom
 - Ulazni: senzori fizikalnih veličina, AD-pretvornici, kamera, bar-kod čitači
 - Izlazni: DA pretvornici, releji, pulsni motori, pojačala
 - Dvosmjerni: mreža, modemi, memorijske kartice i stickovi, eksterni diskovi, CD/DVD-ROM, pametni telefoni i satovi koji su i sami neovisna računala

^{*} Granica je ovdje pomalo nedefinirana

Ulaz-izlaz i vanjski uređaji

- Uređaji se nikada ne spajaju izravno na sabirnicu procesora već preko ulaza i izlaza, tj. preko posebnih međusklopova koji služe kao posrednici ili sučelje prema uređaju
- Ove međusklopove zovemo vanjskim jedinicama ili UI jedinicama (IO unit, IO interface, IO module...)
- Zadaća vanjske jedinice je oslobađanje procesora od učestale komunikacije s uređajem i prilagodba načina komunikacije uređaja komunikaciji putem sabirnice računala

Vanjske jedinice

ER

- Kakve sve mogu biti vanjske jedinice?
- Podjela prema namjeni:
 - za prijenos podataka
 - za mjerenje vremena
 - za brojanje impulsa
 - za generiranje impulsa
 - za AD i DA pretvorbu
 - specijalne namjene, itd.
- Podjela prema smjeru prijenosa:
 - ulazne
 - izlazne
 - dvosmjerne

Komunikacija procesora s vanjskim jedinicama

Adresiranje vanjskih jedinica Načini UI prijenosa

Adresiranje vanjskih jedinica

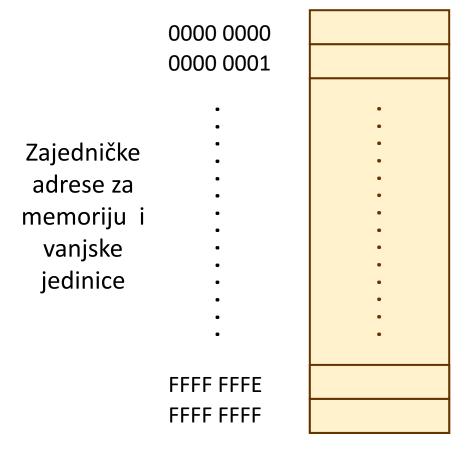
- Načelno, kod komunikacije procesora s vanjskim jedinicama postoje dvije operacije kao i kod pristupanja memoriji:
 - čitanje
 - pisanje
- Na sabirnicu je spojen veći broj vanjskih jedinica i procesor mora odabrati onu jedinicu s kojom želi komunicirati - to se radi pomoću adresne sabirnice
- Dva osnovna načina adresiranja vanjskih jedinica su:
 - memorijsko adresiranje ulaza/izlaza (memory mapped IO)
 - izdvojeno adresiranje ulaza/izlaza (*isolated IO*)

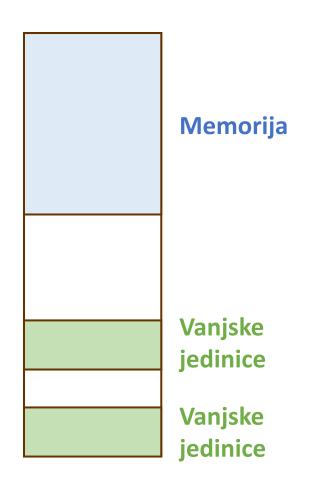
Memorijsko adresiranje Ul

F

LOGIČKI ADRESNI PROSTOR

FIZIČKI ADRESNI PROSTOR

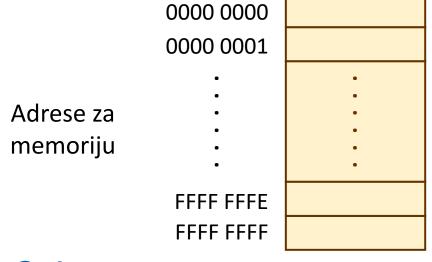

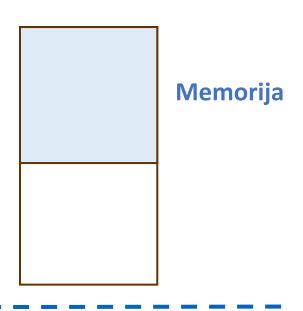
Memorijsko adresiranje Ul

- Memorijsko adresiranje UI ima sljedeće značajke:
- procesor pristupa memorijskim lokacijama i vanjskim jedinicama korištenjem istih naredaba
 - npr. LOAD i STORE pogodno za RISC procesore
- sabirnički protokoli jednaki su za pristup memoriji kao i za pristup vanjskim jedinicama

LOGIČKI ADRESNI PROSTOR

FIZIČKI ADRESNI PROSTOR

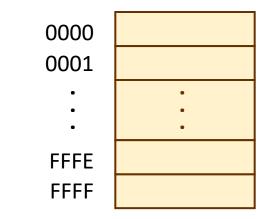

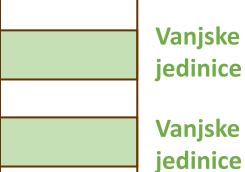

Adrese za vanjske jedinice

Izdvojeno adresiranje UI

- Izdvojeno adresiranje UI ima sljedeće značajke:
- procesor ima različite naredbe za pristup memoriji od onih za pristup vanjskim jedinicama
 - npr. LOAD i STORE za pristup memoriji te IN i OUT za pristup vanjskim jedinicama - pogodnije za CISC procesore
- procesor ima posebne priključke kojima određuje je li neka adresa (npr. 10), koja se nalazi na adresnoj sabirnici, namijenjena memoriji ili vanjskoj jedinici
 - npr. posebna linija MEM/IO* ili dvije linije MEMREQ i IOREQ
- za pristup memoriji koriste se različiti sabirnički protokoli od onih za pristup vanjskim jedinicama

巴

 Prednosti i nedostatci memorijskog i izdvojenog adresiranja:

Memorijsko adresiranje Ul

- jedan sabirnički protokol
- bez dodatnih priključaka
- bez dodatnih naredaba
- manji adresni prostor
- "miješanje adresa"

Izdvojeno UI adresiranje

- više sabirničkih protokola
- dodatni priključci
- dodatne naredbe
- puni adresni prostor
- bez "miješanja adresa"

- Vanjske jedinice i memorija su izvori i odredišta prijenosa
 - Procesor može privremeno čuvati podatke ili ih transformirati, ali on sam po sebi nije ni izvor ni odredište podataka
- Prijenos se može obavljati na više načina:
 - programski (ili programirani) prijenos
 - bezuvjetni
 - uvjetni
 - prekidni*
 - sklopovski prijenos
 - DMA jedinice

^{*} U većini literature se tretira kao zasebna vrsta prijenosa, a ne kao dio programskog prijenosa

Načini UI prijenosa

- Vanjske jedinice obično su **sporije** od procesora
- Prije prijenosa, procesor i vanjska jedinica obično se trebaju sinkronizirati da bi se prijenos podataka uspješno izveo
 - Ovisno o načinu prijenosa, sinkronizacija se može obaviti na razne načine (programski, sklopovski, a u određenim slučajevima se može i ispustiti)
 - Vanjska jedinica se također mora sinkronizirati s uređajem, a to vanjska jedinica obično radi automatski
 - Kod nekih jednostavnijih vanjskih jedinica programer se mora sam brinuti i za sinkronizaciju s uređajem

Programski prijenos

- Glavne karakteristike programskog prijenosa su:
 - Prijenos se obavlja pod upravljanjem programa, tj. prijenos obavlja procesor (upravljan programom)
 - Svi podatci koji se prenose "prolaze kroz procesor"
 - Programski prijenos je sporiji od sklopovskog prijenosa
 - Procesor dio vremena tro
 i na prijenos podataka
 što usporava izvođenje ostalih poslova

ER

- Glavne karakteristike sklopovskog prijenosa su:
 - prijenos se obavlja pod upravljanjem specijaliziranog sklopovlja, tj. prijenos obavlja specijalna jedinica (DMA kontroler), a procesor ne sudjeluje u prijenosu
 - podatci koji se prenose prolaze kroz specijalnu jedinicu, a ovisno o njenoj građi i organizaciji moguće je čak i da ona upravlja izravnim prijenosom između vanjske jedinice i memorije
 - prijenos se općenito odvija velikim brzinama
 - procesor ne troši vrijeme na prijenos podataka, ali **izvođenje programa je ipak usporeno** za vrijeme obavljanja prijenosa
 - kasnije ćemo vidjeti jednu vrstu sklopovskog prijenosa:
 - izravni pristup memoriji (DMA)

Sinkronizacija prijenosa podataka između vanjskih jedinica i periferije

- Sinkronizacija je uvijek potrebna kod prijenosa podataka, bez obzira radi li se od prijenosu unutar procesora, unutar računala ili između računala i okoline
- Sinkroni prijenos podataka
 - Koristi se zajednički signal clock koji se primjenjuje za sve prijenose podataka
 - Obično se primjenjuje interno u računalu
- Asinkroni prijenos podataka
 - Svaka komponenta ima vlastiti clock i brzinu rada
 - Sinkronizacija se ostvaruje zasebnim sinkronizacijskim signalima/linijama i može koristiti jednostavniju "jednolinijsku" dojavu ili "rukovanje" pomoću dvije linije
 - Često se koristi između računala i okoline

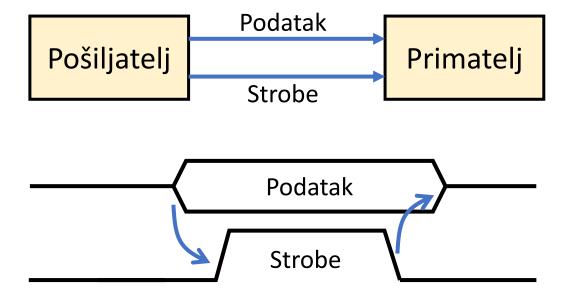
- Jednolinijska sinkronizacija
 - Jednostavnija verzija asinkronog prijenosa koristi jednu liniju za sinkronizaciju uobičajeno nazvanu *Strobe*
 - Strobe može aktivirati ili pošiljateljska (source unit) ili primateljska (destination unit) komponenta
 - Pretpostavka je da "pasivna" komponenta* u trenutku aktiviranja signala Strobe mora biti spremna za prijenos podataka
 - "Pasivna" komponenta mora obaviti traženi prijenos (primiti ili pročitati podatak) što se događa na jedan od bridova signala Strobe
 - Nedostatak sinkronizacije pomoću signala *Strobe* je što onaj koji postavlja signal Strobe ne zna je li suprotna "pasivna" strana zaista spremna, tj. je li zaista primila ili poslala podatak

^{*} Pasivna u smislu da je to ona komponenta koja **ne** aktivira *Strobe*

HPC ARCHITECTURE

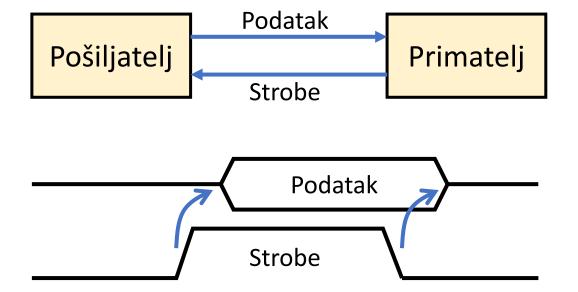
- Strobe aktiviran od pošiljatelja
 - 1. Pošiljatelj postavlja podatak

- 2. Nakon toga pošiljatelj aktivira *Strobe* da bi dojavio da je podatak valjan
- 3. Primatelj detektira *Strobe* i u periodu valjanosti signala Strobe mora preuzeti podatak (npr odmah ili npr na padajući brid od *Strobe*)
- 4. Pošiljatelj nakon nekog vremena uklanja *Strobe*, a zatim i podatak (odnosno nije određeno što se s podatkom događa)
- 5. Nakon toga se komunikacija vraća u početno stanje

- 1. Primatelj aktivira Strobe da bi dojavio spremnost za primitak podatka
- 2. Nakon toga pošiljatelj mora u određenom roku postaviti podatak
- 3. Primatelj će pročitati podatak te nakon čitanja deaktivirati Strobe
- Pošiljatelj nakon deaktivacije Strobe-a može ukloniti podatak (ili ga ostaviti do sljedeće promjene)
- 5. Nakon toga se komunikacija vraća u početno stanje

Strobe aktiviran od primatelja

Dvolinijska sinkronizacija rukovanjem

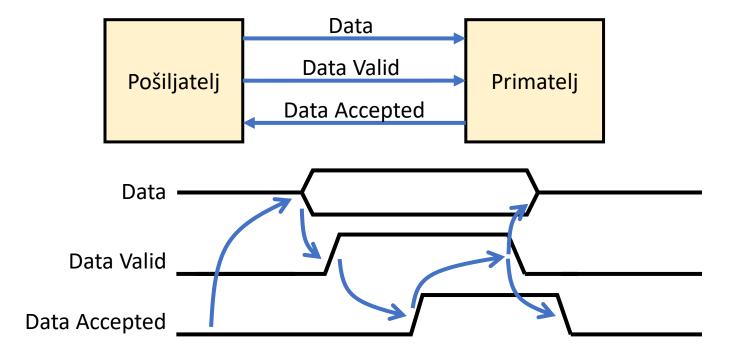

- Problem kod jednolinijske sinkronizacije je što inicijator signala Strobe ne zna je li suprotna strana spremna za komunikaciju
- Rješenje: protokol rukovanja (handshaking)
- Za rukovanje postoje dva signala* tako da uvijek postoji povratna informacija
- Strane koje komuniciraju prelaze na sljedeći korak komunikacije tek kad dobiju potvrdu da je suprotna strana spremna
- Ponovno su moguće varijante gdje pošiljatelj inicira prijenos ili gdje primatelj inicira prijenos

^{*} Često se zovu *Ready* i *Strobe*

- Kada je Data Accepted neaktivan, pošiljatelj smije postaviti podatak i signalizirati to aktiviranjem Data Valid
- Primatelj detektira da je podatak valjan. Kada primatelj bude spreman, preuzima podatak te obavještava o tome pošiljatelja aktiviranjem Data Accepted
- 3. Pošiljatelj na aktiviranje Data Accepted deaktivira Data Valid i uklanja podatak (ili ga ostavlja do sljedeće promjene)
- 4. Primatelj na deaktivaciju Data Valid deaktivira Data Acepted

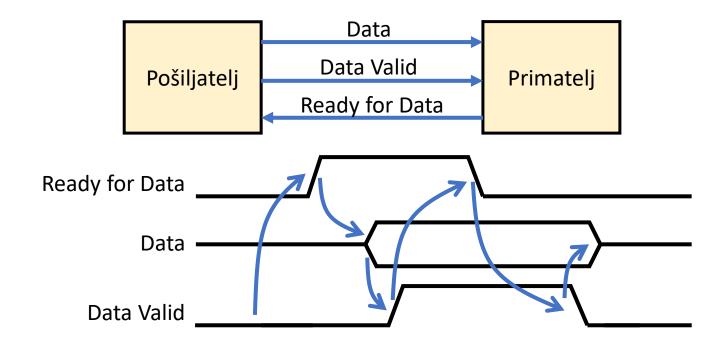

- Kada je data Valid neaktivan, primatelj smije dojaviti da je spreman za prihvat podataka tako da aktivira Ready for Data
- 2. Na ovu dojavu pošiljatelj, kada bude spreman, postavlja podatak i dojavljuje njegovu valjanost aktiviranjem Data Valid
- Primatelj detektira Data Valid i preuzima podatak te o tome obavještava pošiljatelja deaktiviranjem Ready for Data

Rukovanje koje inicira primatelj

4. Pošiljatelj, nakon što detektira da je Read for Data opet neaktivan, deaktivira Data Valid i uklanja podatak (ili ga ostavlja do sljedeće promjene)

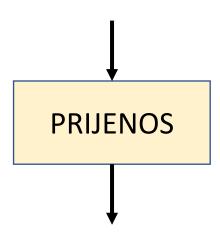

Programirani Ul prijenos

Bezuvjetni Uvjetni Prekidni

Bezuvjetni prijenos

- Bezuvjetni prijenos je najjednostavnija vrsta prijenosa
- Glavna značajka je da se prije prijenosa ne provjerava je li vanjska jedinica spremna za prijenos podatka => nema sinkronizacije
- Dijagram toka je trivijalan i sastoji se samo od prijenosa
 - prijenos je jedna naredba (eventualno nekoliko njih) za čitanje ili pisanje u vanjsku jedinicu

- Vanjska jedinica je sklopovski najjednostavnija
- Najbrži i najjednostavniji prijenos među programiranim prijenosima
- Nedostatak je mogućnost da vanjska jedinica nije spremna za prijenos
 - slanje na nespremnu jedinicu može "pregaziti" prethodno poslani podatak koji će biti izgubljen ili se pak novi poslani podatak može zanemariti/izgubiti
 - primanje s nespremne jedinice može ponovno pročitati prethodni podatak ili će se pročitati podatak koji nije ispravan

- Kada možemo koristiti bezuvjetni prijenos?
- Općenito:
 - · kada nam nije bitna sinkronizacija ili ona ne postoji
 - kada znamo da nećemo pristupati vanjskoj jedinici brže nego što ona može raditi
- Primjeri:
 - želimo s nekog jednostavnog senzora očitati trenutno stanje neke fizikalne veličine
 - želimo očitati stanje tipke (pritisnuta ili ne)
 - želimo preko nekog releja uključiti ili isključiti neki uređaj
 - želimo svake sekunde osvježiti prikaz brzine na zaslonu (npr. na 7-segmentnom display-u)

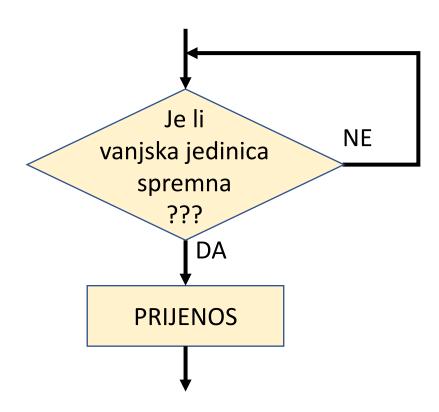

Uvjetni prijenos

FR

- Uvjetni prijenos rješava probleme gubitka podataka ili rada sa starim podatcima koji su prisutni kod bezuvjetnog prijenosa
- Glavna značajka je da se prije prijenosa uvijek provjerava je li vanjska jedinica spremna za prijenos podatka

=> postoji sinkronizacija

Uvjetni prijenos

- Glavna prednost je da nema gubitaka/uvišestručenja podataka
- Glavni nedostatak je dugotrajno čekanje na spremnost uvjetne vanjske jedinice (budući da je procesor puno brži, umjesto da radi koristan posao mora vrtiti petlju za ispitivanje spremnosti)
- Uvjetna vanjska jedinica je sklopovski složenija od bezuvjetne
 - Ima stanje spremnosti koje se pamti u bistabilu stanja (status bistabilu)
 - Mora imati sinkronizaciju s vanjskim uređajem (bilo sklopovski izvedenu, bilo mogućnost da se izvede programski)

- Kada možemo koristiti uvjetni prijenos?
- Općenito:

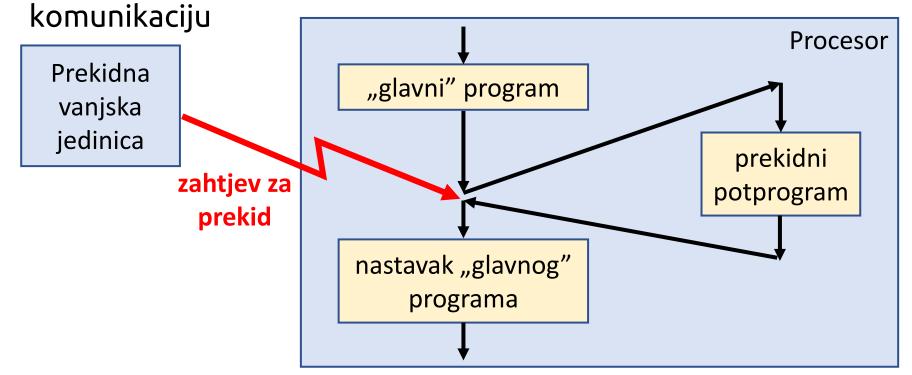
Uvjetni prijenos

- Kada nam je bitna sinkronizacija (želimo prenijeti svaki podatak točno jednom)
- Kada ne znamo u kojem trenutku ili kojom brzinom ćemo pristupati vanjskoj jedinici pa se može dogoditi da nije spremna
- Kada procesor nema drugih zadaća osim posluživanja vanjskih jedinica pa nije problem da gubi vrijeme na čekanje
- Primjeri:
 - želimo slati znakove na pisač (svi moraju biti ispisani)
 - želimo primati niz podataka koji dolaze s uređaja (npr. tipkovnica ili mreža) i spremati ih u memoriju
 - želimo učitati stanje senzora i želimo biti sigurni da smo pročitali valjano stanje

Prekidni prijenos

- - Kod programiranog UI prijenosa određeni dio programa obavlja prijenos i svu komunikaciju s vanjskom jedinicom
 - Kod bezuvjetnog i uvjetnog prijenosa procesor će pod upravljanjem programa inicirati početak prijenosa

 Bitna razlika kod prekidnog prijenosa: početak prijenosa inicira sama vanjska jedinica i to onda kada je spremna za

Prekidni prijenos

- Prekidna vanjska jedinica je sklopovski najsloženija (kao uvjetna + dodatna logika za prekide)
- Nema gubitka podataka (bolje od bezuvjetnog, isto kao uvjetni)
- Relativno brz i efikasan prijenos

VAŽNO!!!

- nema čekanja kao kod uvjetnog prijenosa
- obrada prekida traje neko vrijeme pa je bezuvjetni prijenos ipak brži
- "Najbolji" prijenos među programiranim prijenosima jer predstavlja kompromis brzine i sigurnosti da se podatci ne gube

- Kada možemo koristiti prekidni prijenos?
- Općenito:

 - Onda kada procesor mora obavljati različite druge zadaće, a ne samo posluživati vanjsku jedinicu
- Primjeri:
 - isti primjeri kao za uvjetni prijenos...
 - ... ali ako procesor nema vremena za čekanje